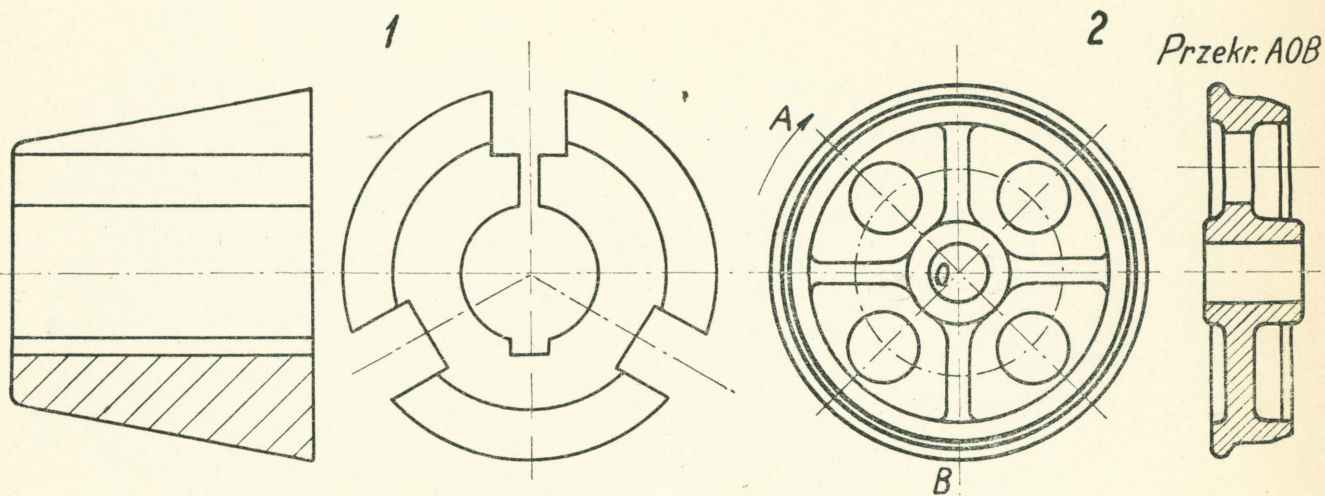

Kreślenie techniczne.

Rzuty przekrojów.

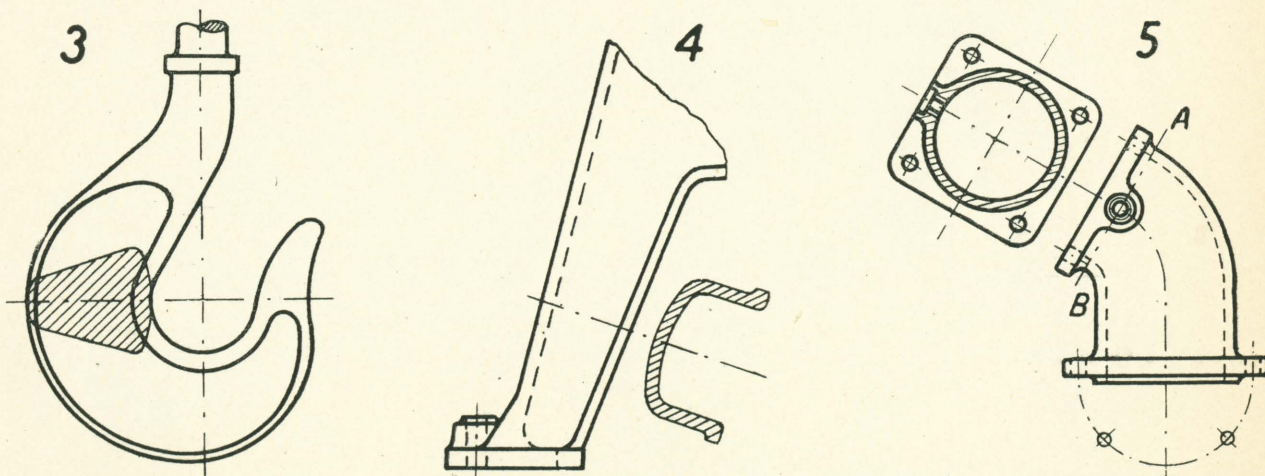
PN
o-508

Przekroje rysunkowe obiera się tak, aby potrzebne szczegóły pokazać było można jednoznacznie i dokładnie.

Zwykle obiera się płaszczyznę przekroju wzdłuż osi pionowej (rys. 1) lub poziomej; gdy przekrój wzdłuż jednej płaszczyzny jest niewygodny i mało objaśniający, wykonywa się przekrój łamany, jak na rys. 2. W górnej części pokazano przekrój ukośny AO, w dolnej — pionowy OB. Pierwszy z nich leży ukośnie, trzeba go więc obrócić w kierunku strzałki (wykonać kład na płaszczyznę pionową). Drugi przekrój, położony normalnie, przecinałby cienkie żebro wzdłuż, co jest niepotrzebne, bowiem przyjmuje się jako regułę, że nie rysuje się podłużnych przekrojów cienkich ścian, żeber, wałków, śrub i t. p., podając je w widoku.

Litery oznaczające obrane płaszczyzny przekrojów umieszczamy przed przekrojem, t. zn. ze strony, skąd nań patrzymy (rys. 2 i 5).

Żeby uniknąć rzutów dodatkowych, można robićkłady przekrojów (wykonane linjami cienkimi) jak na rys. 3 (przekrój położony na samym widoku przedmiotu); na rys. 4 (kład przekroju nazewnątrz widoku) i na rys. 5 (kład koła dziur kołnierza pod widokiem).

W pewnych wypadkach, używa się osi rzutów nachylonych względem siebie (rys. 5 — rzut przekroju EA względem osi głównej przedmiotu).

PN
0308

N2B/N 2262